

Jakobstadskörer på sångarfärd till Västerbotten under pingst

EN SÅNGARFÄRD i västerled som blev både lyckad och minnesrik gjorde Jakobstads båda manskörer under pingsthelgen med s/s Bothnia. Resans mål var Västerbotten och vid framkomsten gav Jakobstads sångarbröder två konserter, en i Skelleftehamn och en i Skellefteå, medan Laulu-Jaakot åkte ned till Umeå, där kören konserterade. Ett 70-tal sångare (42 sångarbröder och 25 från Laulu-Jaakot) samt nära 40 fruar och fästmän följde med på resan som gynnades av blåsigt men soligt och vackert väder. När båten ångade genom drivisbältena kändes blåsten dock ganska kylig.

Den drygt hundrahövdade skaran jakobstadspassagerare åkte med hyrda bussar till Yxpila därifrån Bothnia startade. Vid framkomsten till Ursviken utanför Skellefteå hälsades vi välkomna med en hjärtlig sångarhyllning av Skellefteå stad och skärgårds manskörer, berättar socialdir. Ilmari Kunnas, sekreterare i Jakobstads sångarbröder. Världskörerna sjöng först Lindsjös Sångarmarsch som vi besvarade med att sjunga Alfvéns Sveriges flagga varpå samtliga körer stämde upp E. Griegs Sangerhilsen.

Den första konserten hölls i folkets hus i Skelleftehamn dit en talrik och tacksam publik på ca 200 personer infunnit sig. Bifallet var starkt både mellan de olika sångnumren och efter våra två extra nummer: Mornings Österbotten och Sibelius' mäktiga Finlandia. Ordföranden i Skärgårdens manskör ing. P. Lundström hälsade före sista avdelningen välkommen och överräckte blommor till dirigenten Carey Lillkung.

Efter konserten fördes vi med bussar in till staden där de två världkörerna bjöd på kaffe på Nordanå. Senare på kvällen gav sångarbröderna en konsert i Skellefteå läroverks aula för ett parhundra personer. Själva tyckte vi att repriserna lyckades bättre än dagskonserten i Skelleftehamn. Om denna skrev Ortsbladet Norra Västerbotten bl. a.:

Det får inte bli flera år emellan besöken av denna förstklassiga manskör, som fick de 200 åhörarna att andäktigt lyssna och med starka applåder tacka de välsjungande gästerna för en högtidsstund.

Samsjungningen var utmärkt, stämklngen ovanligt bra, även om man märkte att en viss tenorbrist spritt sig även till Österbotten.

Dirigentera Carey Lillkung och Gösta Storbäck, som också var körens solister, hade kören väl i sina händer och programvalet hade man också lyckats med. Nytt hälsas alltid med tacksamhet!

Som extranummer gavs Österbotten av Mohring samt allra sist Finlandia av Jean Sibelius.

Efter kvällskonserten blev det gemensam sångarbankett med god och hög stämning på Stadshotellet där Skellefteå stad var värd. Ordförandena för de två världkörerna

samt drätselkammarordföranden talade vid banketten och från vår sida besvarades talen av sångarbrödernas ordförande, dr B. Stoor som till vardera kören och staden överlämnade finska miniatyrflaggor i form av bordsstandar omtalar mag. Kunnas. Kl. 22.30-tiden på tisdagen anlöpte Bothnia åter Yxpila där extra bussar mötte.

Framgång också för Laulu-Jaakot

Laulu-Jaakot gästade pingstnandagen Umeå där kören inför en inte fulltalig men mycket intresserad publik gav en konsert i seminariets aula. Kören fick ett hjärtligt mottagande av sina lokala värder, Umeå manskör, som bjöd på middag där hjärtliga hälsnings- och tacktal utväxlades och minnesgåvor i form av ett miniatyrstandar och klubbmärken överlämnades till umeåkörledningen. Kören räknade 25 sångare och dessutom medföljde ett 10-tal fruar på sångarfärden.

Umeåtidningen Västerbottens Folkblad publicerade på tisdagen en mycket positiv kritik, vari understryks att manskörssången i Finland lever ett "blomstrande och välkultiverat liv" och att man blir sympatiskt stämd av den nya och varierande repertoaren, som inte såsom svensk manskörssång stelnat i sina hävdvunna former. Referenten fäster sig också vid skillnaden i språk och sångsätt samt den strikt enhetliga kostymeringen och så sångarnas allvarsamma uppsyn, som visar att de tar sången med ambition och allvar. V. F. skriver bl. a.:

"Över huvudtaget utmärkte sig Laulu-Jaakot för en stämmornas inbördes renklang som kompletterades med goda accentueringar och en ofta stämningsfylld elasticitet i det sångliga rörelseschemat. Här och var uppfattade man även den beslöjning som kan utmärka mellanlägena i finska manskörer.

Det blev alltså en fin upplevelse i seminariets aula... Kanske blev de märkligaste intrycken Olav Tryggvason på finska, snärtigt sjungen och med hård accent samt Merikantos Laatoka där dirigenten Mauri Paanen sjöng solopartiet."

H. H.